

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В АВТОНОМНІЙ РЕСПУБЛІЦІ КРИМ ТА М. СЕВАСТОПОЛІ
вул. Антоновича, 114 м. Київ, 03150, вул. Сенявіна Адмірала, 128, м. Херсон, 73034,
ідентифікаційний код 40108756

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру

м. Київ

22.09.2023 року

Начальник відділу слідчого управління Головного управління Національної поліції в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі підполковник поліції Сушко Сергій Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12023010000000005 від 30.01.2023 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ч. 2 ст. 438 КК України, і встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої підозри та повідомлення нової підозри особі у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Абатаєву Тхаро Алімовичу,
04.02.1982 року народження, уродженцю:
м. Махачкала, республіки дагестан, російської федерації, проживаючому за адресою: російська федерація, республіка бурятія, м. Улан-Уде, вул. Дивізійна станція, 3 дільниця, будинок № 835 кв. № 31, командиру 5-ї окремої гвардійської танкової Тацинської Червонопрапорної ордена Суворова бригади 36-ї загальновійськової армії Східного військового округу збройних сил російської федерації (військова частина № 46108 з місцем дислокації у м. Улан-Уде, республіка бурятія, російська федерація), майору,-

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених **ч. 1, ч. 2 ст. 438 КК України**, тобто у віданні наказу на вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням та у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні інших порушень

законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, поєднані з умисним вбивством.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Абатасв Т.А.:**

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Згідно із пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язувались утримуватись від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватись проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключного всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до вимог частини 1 статті 3 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12.08.1949 про захист жертв війни» від 03.07.1954 (надалі- Конвенції), сторони домовились, що з особами. Які не беруть активної участі в бойових діях, у тому

числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто *hors de combat* у наслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

б) захоплення заручників;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно до частини 1 статті 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно до частини 1 статті 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і, зокрема, захисту від згвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Положеннями статті 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

В силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до положень частини 3 статті 146 Конвенції сторони вживають заходів, необхідних для припинення всіх дій, які суперечать положенням цієї Конвенції, крім серйозних порушень визначених наступною статтею.

Так, статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Статтею 43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізнити себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Окрім того, статтями 48, 50 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 08.06.1977 (надалі – Протоколу I) передбачено, що цивільною особою є будь-яка особа, що не належить до жодної з категорій осіб, зазначених у статті 4 А, 1, 2 та 6 Третьої конвенції та у статті 43 цього Протоколу. У разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою. Для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне

населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Статтею 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 передбачено, що цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Напади невибіркового характеру заборонено. До нападу невибіркового характеру належать: напади, не спрямовані на конкретні воєнні об'єкти; напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, які не можуть бути спрямовані на конкретні воєнні об'єкти; напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, наслідки яких не можуть бути обмежені, як це вимагається згідно з цим Протоколом; і які, таким чином, у кожному такому випадку поразяють воєнні об'єкти й цивільних осіб або цивільні об'єкти, не розрізняючи їх; напади, котрі, як можна очікувати, попутно потягне за собою втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб та шкоду цивільним об'єктам, або те й інше разом, які були б надмірними щодо конкретної і безпосередньої воєнної переваги, якої передбачається таким чином досягти.

Статтею 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 передбачено, що цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

Напади повинні суворо обмежуватися воєнними об'єктами. Що стосується об'єктів, то воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу.

У разі сумніву в тому, чи не використовується об'єкт, який звичайно призначений для цивільних цілей, наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок чи інші житлові будови або школа, для ефективної підтримки воєнних дій, передбачається, що такий об'єкт використовується в цивільних цілях.

Частинами 1, 2 статті 57 Протоколу I передбачено, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. Щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи:

а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення:

а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункту 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;

а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати;

б)напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати;

с)робиться ефективно завчасне попередження про напади, які можуть торкнутися цивільного населення, за винятком тих випадків, коли обставини цього не дозволяють.

Більш того, обов'язки командирів, передбачені статтею 87 Протоколу I, якою передбачено, що високі Договірні Сторони і сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати від воєнних командирів, оскільки це стосується осіб, які входять до складу підлеглих їм збройних сил, та інших підлеглих їм осіб, щоб вони не допускали порушень Конвенцій і цього Протоколу і, в разі потреби, перепиняли ці порушення та повідомляли про це компетентні власті.

З метою запобігання порушенням і перепинення їх Високі Договірні Сторони і сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати, щоб особи, які входять до складу підлеглих їм збройних сил, були обізнані з обов'язками, що покладаються на них Конвенціями і цим Протоколом.

Статті 3, 28 Конституції України передбачають, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва збройних сил російської федерації (далі – зс рф), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і зс рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв,

необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України – в Автономній Республіці Крим (далі – АР Крим) та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та зс рф вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців зс рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та рф, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи Генерального штабу збройних сил російської федерації (далі – гш зс рф), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб зс рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей рф, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та зс рф серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту російської федерації (далі – чф рф), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ зс рф поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців зс рф, співробітників інших силових відомств рф, представників влади, інших громадян рф та України. Крім того, з цією ж метою представниками влади рф створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і зс рф.

Так, починаючи з 20.02.2014 для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії рф території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів зс рф.

У подальшому військовослужбовцями зс рф здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для рф рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України починаючи з 20.02.2014 представниками влади рф і службовими особами зс рф розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України та військова окупація території АР Крим.

Також представниками влади і зс рф вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території України.

Так, вказаними особами у березні – квітні 2014 року організовувалися та проводилися антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких у Луганській, Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Херсонській та Одеській областях, з метою поширення сепаратистських проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних будівель органів державної влади для послідувочої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

З метою гарантованого досягнення указаних цілей та створення видимості того, що в Україні триває внутрішній конфлікт, представники влади та зс рф вирішили створити на її території терористичні організації, які поряд із основною функцією – здійснення терористичної діяльності, створювали враження діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито від імені та за цілковитої підтримки місцевого населення відстоюють їх право на самовизначення та незалежність, що прямо суперечить Конституції України та нормам міжнародного права.

Так, під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та зс рф, 07.04.2014 на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27.04.2014 на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та зс рф.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які

створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

З листопада 2021 року представники влади та зс рф з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну організували перекидання підрозділів зс та інших військових формувань рф до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10.02.2022.

Станом на 08.02.2022 вздовж усього кордону з Україною з боку рф, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис військових рф, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами рф та світовою спільнотою представниками влади та зс рф розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян рф та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали в імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території рф та тимчасово окупованим територіям України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом рф «ДНР» і «ЛНР» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15.02.2022 Державна дума рф звернулася до президента рф з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

18.02.2022 керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей повідомлено про проведення евакуації місцевого населення тимчасово окупованих територій України до Ростовської області, що пояснювалося вигаданими застереженнями про те, що Збройні Сили України мають намір атакувати тимчасово окуповані території та здійснити їх силове повернення під контроль України.

19.02.2022 вказаними особами було оголошено так звану загальну мобілізацію жителів тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей.

21.02.2022 керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента рф з проханням визнати незалежність так званих «Донецької та Луганської народних республік».

В цей же день президент рф скликав позачергове засідання ради безпеки рф, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності «Донецької та Луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва рф, які входять до складу ради безпеки рф, публічно підтримали звернення Державної думи рф та заявили про необхідність визнання президентом рф незалежності «ДНР» та «ЛНР».

Цього ж дня президент рф підписав указ про визнання незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

22.02.2022 президент рф підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та радою федерації рф.

В цей же день ПРЕЗИДЕНТ рф, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до ради федерації рф звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

23.02.2022 керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента РФ з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької та Луганської народних республік».

24.02.2022 о 5 годині президент рф оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

Керівництво вищевказаними злочинними діями здійснюється представниками влади та зс російської федерації, зокрема начальником Генерального штабу збройних сил російської федерації Герасимовим В.В., Міністром оборони російської федерації Шойгу С.К., директором служби зовнішньої розвідки російської федерації Наришкіним С.Є., головою ради федерації федеральних зборів російської федерації Матвієнко В.І. та іншими.

Разом з тим встановлено, що до зазначеної діяльності співучасники злочину заздалегідь створили російське угруповання «Схід» під керівництвом командувача Східного військового округу зс рф генерал-полковника Чайка О.Ю., на яке згідно наперед розробленого плану покладалося здійснення збройного вторгнення на територію Київської області, а також подальшого продовження ведення бойових дій проти Збройних Сил України, з метою захоплення і окупації усієї території Київської області і міста Києва.

Для виконання покладених на російське угруповання «Схід» завдань щодо збройного вторгнення на територію Київської області, захоплення і окупації її території і міста Києва, окрім з'єднань і військових частин Східного військового округу зс рф, до складу указанного угруповання військово-політичним керівництвом рф і командуванням зс рф були передані інші підрозділи Повітряно-десантних військ зс рф, Сил спеціальних операцій Головного управління Генерального штабу зсрф, Військово - морського флоту зс рф, а також зведенні підрозділи федеральної служби військ національної гвардії рф.

Серед інших, до складу указанного російського угруповання «Схід» військово-політичне керівництво рф і командування зс рф залучило військовослужбовців 5-ї окремої гвардійської танкової Тацинської Червонопрапорної ордена Суворова бригади 36-ї загальновійськової армії Східного військового округу Збройних сил Російської Федерації (далі 5-та ОТБр) (військова частина № 46108 з місцем постійної дислокації у м. Улан-Уде, республіка бурятія, російська федерація), у тому числі військовослужбовців 2-го батальйону указанної бригади, командиром якого є майор Абатаєв Тхаро Алімович.

У подальшому того ж дня 24.02.2022 ЗС РФ, які діяли за наказом військово-політичного керівництва рф і командування зс рф, віроломно здійснено

пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна одночасно з усіх напрямків, на територію Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Донецької, Луганської, Херсонської областей, а у подальшому Миколаївської та Запорізької областей.

У період з 5 години 24.02.2022 по теперішній час підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У свою чергу, з метою реалізації вказаних злочинних намірів військово-політичного керівництва РФ і командування ЗС РФ, виконуючи злочинні накази і розпорядження останніх, військовослужбовці підрозділів ЗС РФ у складі російського угруповання «Схід», у тому числі 5-ї ОТБр, з території Гомельської області Республіки Білорусь з північно-західного напрямку з боку Чорнобильської зони відчуження здійснили широкомасштабне збройне вторгнення на територію Київської області з послідуєчим бойовим маршем по території Київської області у напрямку столиці України - міста Києва, з метою його захоплення і окупації, як особливо важливого стратегічного населеного пункту. Підрозділи ЗС РФ і інших військових формувань РФ у складі російського угруповання «Схід» із застосуванням озброєння і військової техніки, авіаційних, ракетних і артилерійських ударів, просуваючись в напрямку міста Києва, одночасно захопили і окупували окремі населені пункти Київської області, зокрема: Катюжанку, Димер, Здвизівку, Бородянку, Микуличі, Макарів, Немішаєве, Гостомель, Бучу, Ірпінь, ділянку автодороги міжнародного значення М06 Київ-Чоп між населеними пунктами Мила та Березівка Бучанського району Київської області.

Після здійснення широкомасштабного збройного вторгнення військовослужбовцями підрозділів ЗС РФ у складі російського угруповання «Схід» на територію Київської області і окупації окремих її територій, останні у період з 24.02.2022 та щонайменше по 31.03.2022 вели систематичні масовані бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України, із застосуванням військової авіації, артилерійських та ракетних ударів, броньованої техніки та іншого озброєння.

У свою чергу, командир 2-го батальйону 5 ОТБр майор Абатаєв Т.А., виконуючи злочинні накази військово-політичного керівництва РФ та командування ЗС РФ на зміну меж території і державного кордону України шляхом продовження ведення бойових дій проти підрозділів ЗС України на території Київської області, з метою окупації усієї території зазначеної області і міста Києва, діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що він посягає на суверенітет та територіальну

цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю російської федерації над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, порушив принципи Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), ст. 1-3, 68 Конституції України, шляхом відання наказів невстановленим на цей час досудовим розслідуванням своїм підлеглим військовослужбовцям зс рф 2-го батальйону 5-го ОТБр, що перебували у складі 1-ї батальйонної тактичної групи, забезпечив у період з 03.03.2022 та щонайменше до 30.03.2022 окупацію ділянки автодороги міжнародного значення М06 Київ-Чоп між населеними пунктами Мила та Березівка Бучанського району Київської області, де з метою блокування проїзду шляхів евакуації цивільного населення та подальшого ведення бойових дій проти позицій Збройних Сил України, вздовж вищевказаної автодороги (27км. автодороги М06 Київ-Чоп, с. Мила, Бучанського району Київської області), розмістили бойову техніку: танки Т-72, БМП-2 та інше важке озброєння.

Для вирішення воєнного планування і ефективного безпосереднього управління щодо застосування підпорядкованого Абатаєву Т.А. підрозділу, останнім, на відстані близько 50 м. від автозаправної станції «UPG» та на відстані близько 100-150 м. від дороги, що за адресою 27 км. автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп було облаштовано командний штаб.

Перебуваючи у вищевказаний період на облаштованих позиціях на ділянці автодороги міжнародного значення М06 Київ-Чоп між населеними пунктами Мила та Березівка Бучанського району Київської області, 27 км. автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп, у майора Абатаєва Т.А. в невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше 03.03.2022, для придушення будь якого супротиву зі сторони цивільного населення (громадян України) та пригнічення його морального-психологічного стану, терору, з метою вирішення поставленої йому вищим керівництвом воєнних задач, для досягнення мети у поваленні Конституційного ладу країни та здійснення окупації території України виник умисел, на вчинення злочинів пов'язаних з жорстоким поводженням з цивільним населенням та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, поєднані з умисними вбивствами цивільного населення.

Реалізуючи свій злочинний намір, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки, бажаючи їх настання, маючи під своїм керуванням особовий склад, легку та важку бронетехніку, грубо порушуючи вимоги ч. 1 ст. 3, ч.1 ст. 4, ч.1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57, ст. 87 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від

12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, Абатаєв Т.А. достовірно знаючи, що автодорога міжнародного значення М-06 Київ-Чоп є єдиним шляхом евакуації цивільного населення з зони бойових дій та що по ній здійснюється постійний рух цивільних транспортних засобів, в яких перебувають цивільні особи, а також рух самих цивільних осіб, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях та не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту, діючи з метою умисного вбивства цивільного населення, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 03.03.2022, перебуваючи разом з своїм підрозділом на облаштованих та зайнятих позиціях, здійснюючи безпосередньо керівництво підпорядкованого йому 2-го батальйону 5-го ОТБр, усвідомлюючи, що дії військовослужбовців спрямовані на ураження цивільних автомобілів та осіб спричинять негативні наслідки, та бажаючи їх настання, віддав наказ невстановленим на цей час досудовим розслідуванням підлеглих військовослужбовців 2-го батальйону 5-го ОТБр на вчинення розстрілу всіх цивільних транспортних засобів, а також всього цивільного населення, які рухатимуться по вказаній автодорозі у районі розташування облаштованих позицій їхнього підрозділу.

Так, 04.03.2022 приблизно о 8 годині, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях вздовж 27 км автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки TOYOTA RAV-4, реєстраційний номер КА3698СЕ, чорного кольору, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Житомира, та у якому перебували цивільні особи - за кермом Толок Дмитро Володимирович, 09.10.1989 р.н. та на передньому пасажирському сидінні Толок Діана Валеріївна, 22.06.1992 р.н.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби, будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб TOYOTA RAV-4, реєстраційний номер КА3698СЕ є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної

зброї (АК-74 – 5,45х39; АК-7,62х39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді не менше 9-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру у задньому правому крилі, не менше 10-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру у правій пасажирській двері, не менше 22-х отворів невизначеної форми та різного діаметру передньої пасажирської двері, не менше 20-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру передньої лівої водійської двері та не менше 10-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру задньої лівої двері

Крім того внаслідок протиправних дій військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр потерпіла Толок Діана Валеріївна, отримала тілесні ушкодження у вигляді сліпого вогнепального осколкового поранення правого плеча (вхідна вогнепальна рана по задній поверхні правого плеча з наявністю в глибині раногого каналу стороннього тіла (металічного осколка), які по ступеню тяжкості відносяться до легких тілесних ушкоджень, а потерпілий Толок Дмитро Володимирович отримав тілесні ушкодження у вигляді колотої рани лівої кисті, які по ступеню тяжкості відносяться до легких тілесних ушкоджень.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обгрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням

Крім того, 04.03.2022 приблизно о 8 годині, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях вздовж 27 го км автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки TOYOTA RAV-4, реєстраційний номер КА3698СЕ, чорного кольору, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Житомира, та у якому перебували цивільні особи - за кермом Толок Дмитро Володимирович, 09.10.1989 р.н. та на передньому пасажирському сидінні Толок Діана Валеріївна, 22.06.1992 р.н.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби, будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб TOYOTA RAV-4, реєстраційний номер КА3698СЕ є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до

Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді не менше 9-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру у задньому правому крилі, не менше 10-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру у правій пасажирській двері, не менше 22-х отворів невизначеної форми та різного діаметру передньої пасажирської двері, не менше 20-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру передньої лівої водійської двері та не менше 10-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру задньої лівої двері.

Крім того внаслідок протиправних дій військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр потерпіла Толок Діана Валеріївна, отримала тілесні ушкодження у вигляді сліпого вогнепального осколкового поранення правого плеча (вхідна вогнепальна рана по задній поверхні правого плеча з наявністю в глибині раногого каналу стороннього тіла (металічного осколка), які по ступеню тяжкості відносяться до легких тілесних ушкоджень, а потерпілий Толок Дмитро Володимирович отримав тілесні ушкодження у вигляді колотої рани лівої кисті, які по ступеню тяжкості відносяться до легких тілесних ушкоджень.

Після вчинення протиправних дій військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, з метою приховання слідів злочину, діючи за наказом Абатаєва Т.А., здійснили підпал автомобіля марки TOYOTA RAV-4, реєстраційний номер КА3698СЕ, внаслідок чого потерпілому Толоку Д.В. заподіяно матеріальну шкоду на загальну суму 901902 гривень 69 копійки.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України

Продовжуючи свою злочинну діяльність, 04.03.2022 приблизно о 8 годині, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «KIA STONIK», реєстраційний номер АМ8527СЕ червоного кольору, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Житомира, на лобовому склі якого розміщувалася бирка з надписом на російській мові «ДЕТИ» та у якому перебували цивільні особи – за кермом Стоцький Сергій Володимирович, 31.08.1989 р.н. та на задньому пасажирському сидінні, Стоцька Олена Анатоліївна, 02.03.1994 р.н. та малолітня дитина Стоцька Анна Сергіївна, 09.09.2020 р.н.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «KIA STONIK», реєстраційний номер AM8527CE є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді 4-х отворів невизначеної форми та різного діаметру кришки багажнику, 2-х отворів невизначеної форми та різного діаметру криші автомобіля (один по центру спереду, другий по центру ззаду), не менше 2-х отворів невизначеної форми та різного діаметру у задньому лівому крилі, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру у лівій задній пасажирській двері, не менше 2-х отворів невизначеної форми та різного діаметру водійської двері, 1-го отвору невизначеної форми та різного діаметру кришки капоту, не менше 13-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру передньої правої пасажирської двері, 17-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру задньої правої пасажирської двері, 19-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру на задньому правому крилі.

Внаслідок вище вказаних дій потерпілий Стоцький С.В, отримав тілесні ушкодження у вигляді проникаючого осколкового поранення грудної клітини з ушкодженням правої легені та правобічним гемотораксом, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя та тілесні ушкодження у вигляді непроникаючого осколкового поранення грудної клітини та осколкові поранення кінцівок, які відносяться до легких тілесних ушкоджень; потерпіла малолітня дитина Стоцька А.С. отримала тілесні ушкодження у вигляді сліпого проникаючого осколкового поранення передньої черевної стінки, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя та тілесні ушкодження у вигляді осколкового поранення гомілково-стопного суглобу, м'яких тканин передньої поверхні правого стегна, задньої поверхні лівої гомілки, які відносяться до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короточасний розлад здоров'я.

Потерпіла Стоцька О.А. від отриманих поранень одразу загинула на місці вчинення злочину.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, з метою приховання слідів злочину, діючи за наказом Абатаєва Т.А., здійснили підпал автомобіля марки «KIA STONIK» в якому перебував труп Стоцької О.А.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Крім того, 04.03.2022 приблизно о 8 годині, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «KIA STONIK», реєстраційний номер АМ8527СЕ червоного кольору, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Житомира, на лобовому склі якого розміщувалася бирка з надписом на російській мові «ДЕТИ» та у якому перебували цивільні особи – за кермом Стоцький Сергій Володимирович, 31.08.1989 р.н. та на задньому пасажирському сидінні, Стоцька Олена Анатоліївна, 02.03.1994 р.н. та малолітня дитина Стоцька Анна Сергіївна, 09.09.2020 р.н.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «KIA STONIK», реєстраційний номер АМ8527СЕ є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубу порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді 4-х отворів невизначеної форми та різного діаметру кришки багажнику, 2-х отворів невизначеної форми та різного діаметру криші автомобіля (один по центру спереду, другий по центру ззаду), не менше 2-х отворів невизначеної форми та різного діаметру у задньому лівому крилі, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру у лівій задній пасажирській двері, не менше 2-х отворів

невизначеної форми та різного діаметру водійської двері, 1-го отвору невизначеної форми та різного діаметру кришки капоту, не менше 13-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру передньої правої пасажирської двері, 17-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру задньої правої пасажирської двері, 19-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру на задньому правому крилі.

Внаслідок вище вказаних дій потерпілий Стоцький С.В. отримав тілесні ушкодження у вигляді проникаючого осколкового поранення грудної клітини з ушкодженням правої легені та правобічним гемотораксом, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя та тілесні ушкодження у вигляді непроникаючого осколкового поранення грудної клітини та осколкові поранення кінцівок, які відносяться до легких тілесних ушкоджень; потерпіла малолітня дитина Стоцька А.С. отримала тілесні ушкодження у вигляді сліпого проникаючого осколкового поранення передньої черевної стінки, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя та тілесні ушкодження у вигляді осколкового поранення гомілково-стопного суглобу, м'яких тканин передньої поверхні правого стегна, задньої поверхні лівої гомілки, які відносяться до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короточасний розлад здоров'я. Потерпіла Стоцька О.А. від отриманих поранень одразу загинула на місці вчинення злочину.

Після вчинення протиправних дій військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, з метою приховання слідів злочину, діючи за наказом Абатасва Т.А., здійснили підпал автомобіля марки «KIA STONIC» реєстраційний номер АМ8527СЕ в якому перебував труп Стоцької О.А. внаслідок чого заподіяли потерпілому Стоцькому С.В. матеріальну шкоду на загальну суму 423030 гривень 00 копійки.

Таким чином, Абатасв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України

04.03.2022 не раніше о 9 години, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили Панова Володимира Михайловича, 20.05.1967 року народження, що рухався пішки з метою евакуації з міста Києва в напрямку с. Мила Бучанського району Київської області.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб та маючи можливість відрізнити їх візуально, переконавшись в тому що Панов В.М. є цивільною особою, яка не бере безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несе їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити його та перевірити, будучи об'єднаними

єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння) потерпілого Панова В.М., внаслідок чого останній отримав тілесні ушкодження у вигляді наскрізного вогнепального поранення голови з ушкодженням кісток черепа і головного мозку (вхідна вогнепальна рана правої тім'яно-скроневої ділянки, вихідна вогнепальна рана лобної ділянки зліва), трьох наскрізних вогнепальних кульових поранень грудей та живота, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя. Від отриманих поранень потерпілий Панов В.М. загинув на місці вчинення злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи за наказом Абатаєва Т.А., тіло Панова В.М. підпалили на місці скоєння злочину.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, 04.03.2022 приблизно о 09 годині, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Renault Duster», реєстраційний номер АМ 2699 СК, білого кольору, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Житомира, у якому перебували цивільні особи – за кермом Грабчак Валентин Вікторович, 10.03.1969 року народження та на передньому пасажирському сидінні Гусаковська Олена Валентинівна, 22.09.1969 року народження.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість відрізнити їх візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Renault Duster», реєстраційний номер АМ 2699 СК є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного

населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння, в тому числі калібру 12,7 мм.), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді 1-го наскрізного пошкодження капоту, 11-ти наскрізних пошкоджень передньої правої двері, 3-х наскрізних пошкоджень правої задньої двері, 9-ти наскрізних пошкоджень кузова біля правої задньої двері над правим заднім колесом, 2-х наскрізних пошкоджень лючка бензобаку з права, 1-го наскрізного пошкодження криші біля задніх правих дверей автомобіля, 17-ти наскрізних пошкоджень задньої правої дверці автомобіля, 5-ти наскрізних пошкоджень на місці кріплення задньої лівої блок-фари, 13-ти наскрізних пошкоджень кузова біля задньої лівої двері, над лівим заднім колесом, 4-и наскрізних пошкоджень кузова біля лівої задньої двері на місці кріплення заднього бамперу, 4-и наскрізних пошкоджень на задній лівій дверці автомобіля.

Внаслідок протиправних дій військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр потерпілий Грабчак В.В. та потерпіла Гусаковська О.В. загинули на місці вчинення злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи за наказом Абатаєва Т.А., здійснили підпал автомобіля марки «KIA STONIC», реєстраційний номер АМ8527СЕ, в якому перебували трупи потерпілих Грабчака В.В. та Гусаковської О.В.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Крім того, 04.03.2022 приблизно о 09 годині, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Renault Duster», реєстраційний номер АМ 2699 СК, білого кольору, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Житомира, у якому перебували цивільні особи – за кермом Грабчак Валентин Вікторович, 10.03.1969 року народження та на передньому пасажирському сидінні Гусаковська Олена Валентинівна, 22.09.1969 року народження.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість відрізнити їх візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Renault Duster», реєстраційний номер АМ 2699 СК є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння, в тому числі калібру 12,7 мм.), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді 1-го наскрізного пошкодження капоту, 11-ти наскрізних пошкоджень передньої правої двері, 3-х наскрізних пошкоджень правої задньої двері, 9-ти наскрізних пошкоджень кузова біля правої задньої двері над правим заднім колесом, 2-х наскрізних пошкоджень лючка бензобаку з права, 1-го наскрізного пошкодження криші біля задніх правих дверей автомобіля, 17-ти наскрізних пошкоджень задньої правої дверці автомобіля, 5-ти наскрізних пошкоджень на місці кріплення задньої лівої блок-фари, 13-ти наскрізних пошкоджень кузова біля задньої лівої двері, над лівим заднім колесом, 4-и наскрізних пошкоджень кузова біля лівої задньої двері на місці кріплення заднього бамперу, 4-и наскрізних пошкоджень на задній лівій дверці автомобіля.

Крім того внаслідок протиправних дій військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр потерпілий Грабчак В.В. та потерпіла Гусаковська О.В. загинули на місці вчинення злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи за наказом Абатаєва Т.А., здійснили підпал автомобіля марки «KIA STONIK», реєстраційний номер АМ8527СЕ, в якому перебували трупи потерпілих Грабчака В.В. та Гусаковської О.В., внаслідок чого потерпілій Ковальчук Оксані Валентинівні заподіяно матеріальну шкоду на загальну суму 414250 гривень 00 копійки.

Таким чином, Абатаєв Тхоро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України

Продовжуючи свою злочинну діяльність 04.03.2023 близько 13 години 30 хвилин, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Volkswagen Passat» реєстраційний номер АА 7791 АР, синього кольору, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Київ, у якому за кермом перебувала цивільна особа - Гаращук Василь Юхимович, 07.02.1972 року народження.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Volkswagen Passat» реєстраційний номер АА 7791 АР є цивільним і в ньому перебуває цивільна особа, яка не бере безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несе їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45х39; АК-7,62х39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді 8-и отворів невизначеної форми та різного діаметру капоту, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру криші, 2-х отворів невизначеної форми та різного діаметру водійської двері, 1-го вихідного отвору невизначеної форми та різного діаметру задньої лівої пасажирської двері

Крім того внаслідок протиправних дій військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр потерпілий Гаращук В.Ю. загинув на місці вчинення злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи за наказом Абатаєва Т.А., здійснили підпал автомобіля марки «Volkswagen Passat» реєстраційний номер АА 7791 АР, в якому перебував труп потерпілого Гаращук В.Ю.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Також 04.03.2023 близько 13 години 30 хвилин, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, не встановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Volkswagen Passat» реєстраційний номер АА 7791 АР, синього кольору, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Київ, у якому за кермом перебувала цивільна особа - Гаращук Василь Юхимович, 07.02.1972 року народження.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Volkswagen Passat» реєстраційний номер АА 7791 АР є цивільним і в ньому перебуває цивільна особа, яка не бере безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несе їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді 8-и отворів невизначеної форми та різного діаметру капоту, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру криші, 2-х отворів невизначеної форми та різного діаметру водійської двері, 1-го вихідного отвору невизначеної форми та різного діаметру задньої лівої пасажирської двері.

Крім того внаслідок протиправних дій військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр потерпілий Гаращук В.Ю. загинув на місці вчинення злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи за наказом Абатаєва Т.А., здійснили підпал автомобіля марки «Volkswagen Passat» реєстраційний номер АА 7791 АР, в якому перебував труп потерпілого Гаращук В.Ю., внаслідок чого потерпілій Якименко Ірині Петрівні заподіяно матеріальну шкоду на загальну суму 72550 гривень 00 копійки.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обгрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що

передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України

Продовжуючи свою злочинну діяльність 05.03.2022, точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили Шелиха Олександра Михайловича, 26.02.1965 року народження, що рухався пішки по шляху евакуації із села Шпитьки в напрямку с. Мила Бучанського району Київської області.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що Шелих О.М. є цивільною особою, яка не бере безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несе їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити його та перевірити, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння) потерпілого Шелиха О.М., внаслідок чого останній отримав проникаючі вогнепальні поранення голови з трьома вхідними отворами в лівій скроневій та завушній ділянці та одним вихідним в правій потиличній ділянці, проникаючого вогнепального кульового поранення живота з вхідним отвором в лівому підбер'ї, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя в момент заподіяння.

Від отриманих тілесних ушкоджень потерпілий Шелих О.М. помер на місці вчинення злочину.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обгрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Продовжуючи свою злочинну діяльність 07.03.2022 близько 13 години, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с.

Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «JEEP COMPASS», реєстраційний номер АП1658МО, чорного кольору, на лобовому склі якого розміщувалася бирка з надписом на російській мові «ДЕТИ», у якому перебували цивільні особи – за кермом Клименко Сергій Леонтійович, 24.04.1968 р.н., на передньому пасажирському сидінні Рикаль Раїса Адамівна, 10.06.1949 р.н. та на задньому пасажирському сидінні Рикаль Віра Миколаївна, 26.11.1971 р.н., які рухалися з метою евакуації в напрямку міста Київ.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що автомобіль марки «JEEP COMPASS», реєстраційний номер АП1658МО є цивільним і в ньому перебуває цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді 1-го отворів овальної форми заднього бамперу, 1-го отвору невизначеної форми переднього пасажирського підголівнику, розбитого заднього скла.

Внаслідок вище вказаних дій Рикаль В.М. отримала тілесні ушкодження у вигляді одиночного сліпого вогнепального кульового поранення правої половини грудної клітки (вхідна вогнепальна рана на спині в ділянці трацепевидного м'язу біля плечового суглобу від якої в напрямку ззаду- наперед, зверху-вниз відходить рановий канал), які відносяться до легких тілесних ушкоджень.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням

Крім того 07.03.2022 близько 13 години, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та

«БРСМ», побачили автомобіль марки «JEEP COMPASS», реєстраційний номер АІ1658МО, чорного кольору, на лобовому склі якого розмішувалася бирка з надписом на російській мові «ДЕТИ», у якому перебували цивільні особи – за кермом Клименко Сергій Леонтійович, 24.04.1968 р.н., на передньому пасажирському сидінні Рикаль Раїса Адамівна, 10.06.1949 р.н. та на задньому пасажирському сидінні Рикаль Віра Миколаївна, 26.11.1971 р.н. які рухалися з метою евакуації в напрямку міста Київ.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що автомобіль марки «JEEP COMPASS», реєстраційний номер АІ1658МО є цивільним і в ньому перебуває цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

В результаті даного розстрілу, транспортний засіб зазнав пошкодження у вигляді 1-го отворів овальної форми заднього бамперу, 1-го отвору невизначеної форми переднього пасажирського підголівнику, розбитого заднього скла.

Внаслідок протиправних дій військовослужбовців 2-го батальйону 5-го ОТБр., які виразилися в пошкодженні автомобіля марки «JEEP COMPASS», реєстраційний номер АІ1658МО потерпілому Клименку С.Л. заподіяно матеріальну шкоду на загальну суму 58770 гривень 30 копійки.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України

Продовжуючи свою злочинну діяльність 07.03.2022 близько 13 години, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки HYUNDAI I30, реєстраційний номер

AA7912EO, сірого кольору, на лобовому склі якого розміщувалася бирка з надписом на російській мові «ДЕТИ», у якому перебували цивільні особи – за кермом Іовенко Максим Сергійович, 17.03.1990 р.н., на задньому пасажирському сидінні Цатурова Ксенія Анатоліївна, 25.10.1985 р.н., та її малолітня дитина Іовенко Георгій Максимович, 03.02.2016 р.н. та на передньому пасажирському сидінні Мельник Наталія Юріївна, 28.10.1970 р.н., які рухались в напрямку міста Кісва з метою евакуації.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб та транспортних засобів від військових, маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «HYUNDAI I30», реєстраційний номер AA7912EO є цивільним і в ньому перебуває цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

У той же час, у ході розстрілу з автоматичної зброї указаними військовослужбовцями зс рф легкового автомобіля марки «HYUNDAI I30», реєстраційний номер AA7912EO зазначений транспортний засіб отримав ушкодження у вигляді 1-го наскрізного пошкодження рами капоту з лівого боку, 3-х наскрізних пошкоджень рами капоту в середній частині, 1-го пошкодження рами капоту з правого боку, 2-х наскрізних пошкоджень лівої передньої стійки, 2-х наскрізних пошкоджень лівого переднього колеса, 3-х наскрізних пошкоджень кузова автомобіля над лівим переднім колесом, 14-ти наскрізних пошкоджень лівих передніх дверей, 2-х наскрізних пошкоджень лівих передніх дверей в районі арки для скла, 15-ти наскрізних пошкоджень лівих задніх дверей, 4-х наскрізних пошкоджень заднього лівого крила, 1-го наскрізного пошкодження заднього лівого крила, 2-х наскрізних пошкоджень лівої арки над задньою хврткою, 2-х наскрізних пошкоджень лівої арки над задніми дверима, 7-и наскрізних пошкоджень даху, 7-и наскрізних пошкоджень задньої двері. Від отриманих пошкоджень, вказаний транспортний засіб втратив технічну можливість продовжувати рух і зупинився.

З метою збереження життя пасажирів вказаного транспортного засобу, серед яких була малолітня дитина, водій автомобіля «HYUNDAI I30» Іовенко М.С. вийшовши з нього, підняв руки вгору та, повернувшись обличчям до вищевказаних військовослужбовців 2-го батальйону 5 ОТБр, голосно російською мовою почав

просити припинити стріляти по ним, пояснюючи, що в автомобілі перебуває дитина.

Переслідуючи намір на навмисне позбавлення життя Іовенка М.С., зазначені військовослужбовці зс рф, діючи за попередньою змовою групою осіб між собою та своїм прямим командиром майором Абатасвим Т.А., проводжуючи виконувати наказ останнього щодо розстрілу цивільних осіб, грубо порушуючи вимоги вищевказаних норм міжнародного гуманітарного права, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки, бажаючи їх настання, здійснили постріл із застосуванням стрілецької автоматичної зброї в потерпілого Іовенка М.С., внаслідок чого останній отримав тілесні ушкодження у вигляді вогнепального поранення голови, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм безпеки для життя в момент заподіяння, від яких він відразу загинув на місці вчинення злочину.

Потерпіла Цатурова К.А. отримала тілесні ушкодження у вигляді проникаючого наскрізного поранення грудної клітини, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм безпеки для життя, внаслідок чого загинула на місці вчинення злочину.

В той же час в результаті обстрілу указаними військовослужбовцями зс рф зазначеного автомобіля потерпіла Мельник Н.Ю., з метою врятування життя малолітнього Іовенка Георгій Максимович, 03.02.2016 р.н. потягнула його руками з заднього сидіння до себе та нарила своїм тілом, під час чого відразу отримала тілесні ушкодження у вигляді сліпого вогнепального осколкового поранення правого плеча, що відноситься до легких тілесних ушкоджень.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, труп потерпілого Іовенка М.С. відтягнули з проїжджої частини в напрямку поля, а транспортний засіб марки «HYUNDAI I30» реєстраційний номер АА7912ЕО, в якому перебував труп потерпілої Цатурової К.А., підпалили, внаслідок чого потерпілому Іовенку Сергію Миколайовичу заподіяно матеріальну шкоду на загальну суму 225 850 гривень 00 копійки.

Таким чином, Абатасв Тхаро Алімович обгрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Продовжуючи свою злочинну діяльність 08.03.2022, точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Subaru OUTBACK», з реєстраційним номером КА8390ЕН, синього кольору, у якому перебували цивільні особи – за кермом Тихонюк Євген Віталійович, 17.03.1989 року народження, на передньому пасажирському сидінні Фідкевич Вікторія Вікторівна, 31.08.1974 року народження, позаду на пасажирському сидінні

перебували Фідкевич Альона Дмитрівна, 21.02.2000 року народження та, Фідкевич Анастасія Дмитрівна, 06.06.2002 року народження, які рухалися в напрямку міста Києва з метою евакуації.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових, маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Subaru OUTBACK», реєстраційний номер КА8390ЕН є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

У той же час, у ході розстрілу з автоматичної зброї указаними військовослужбовцями з рф легкового автомобіля марки «Subaru OUTBACK», реєстраційний номер КА8390ЕН транспортний засіб отримав ушкодження у вигляді розбиття скла задніх дверей та правих задніх дверей, 3-х наскрізних отворів підголівника заднього правого пасажирського сидіння.

Вказаному транспортному засобу під керуванням Тихонюка Є.В., вдалося залишити місце події.

Внаслідок протиправних дій військовослужбовців рф потерпілому Тихонюку В.В. заподіяно матеріальну шкоду на загальну суму 24432 гривень 62 копійки.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України

Продовжуючи свою злочинну діяльність 08.03.2022, точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили Комаровського Богдана Євгеновича, 07.07.1983 року народження, що рухався пішки по шляху евакуації із міста Києва в напрямку с. Мила Бучанського району Київської області.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби, будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що Комаровський Б.Є. є цивільною особою, яка не бере безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несе їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити його та перевірити, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння) Комаровського Б.Є.

Внаслідок протиправних дій військовослужбовців рф потерпілий Комаровський Б.Є. отримав тілесні ушкодження у вигляді вогнепального поранення голови та тулуба, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя, від яких помер місці вчинення злочину.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поведіння з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Також 10.03.2022, точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили транспортний засіб марки «Ford Tranzit», реєстраційний номера АІ 7313 СВ, білого кольору, за кермом якого перебувала цивільна особа - Кабашний Сергій Вікторович, 04.04.1973 р.н., що рухався шляхом евакуації з м. Буча в напрямку с. Мироцьке Бучанського району Київської області.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Ford Tranzit», реєстраційний номера АІ 7313 СВ є цивільним і в ньому перебуває цивільна особа, яка не бере безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несе їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми

міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

Внаслідок протиправних дій військовослужбовців рф потерпілий Кабашний С.В. отримав тілесне ушкодження у вигляді сліпого вогнепального поранення лівого передпліччя, наскрізне вогнепальне кульове поранення лівої сідниці, які відносяться до легких тілесних ушкоджень та наскрізні проникаючі вогнепальні кульові поранення голови, грудей та живота, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя. Від отриманих тілесних ушкоджень Кабашний С.В. загинув на місці скоєння злочину.

Далі військовослужбовці рф труп потерпілого Кабашного С.В. відтягнули на територію «Avantage 7» 27 км+ автодороги міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області, а транспортний засіб «Ford Tranzit», реєстраційний номера АІ 7313 СВ позначивши своїми символами, а саме літерою «V», забрали для власного користування.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, 25.03.2022 близько 08 години, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Toyota Land Cruiser Prado» реєстраційний номер АІ 7788 АО, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Житомир за кермом якого перебувала цивільна особа - Степанечко Олександр Богданович, 13.05.1976 року народження.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових, маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Toyota Land Cruiser Prado» реєстраційний номер АІ 7788 АО є цивільним і в ньому перебуває цивільна особа, яка не бере безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несе їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного

населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

У ході розстрілу з автоматичної зброї указаними військовослужбовцями з рф легкового автомобіля марки «Toyota Land Cruiser Prado» реєстраційний номер АІ7788АО транспортний засіб отримав ушкодження у вигляді 8-и отворів невизначеної форми та різного діаметру передніх правих пасажирських дверей, 5-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру задніх правих пасажирських дверей, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру лівого заднього крила, 9-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру задніх дверей, 8-и отворів невизначеної форми та різного діаметру лівого заднього крила, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру лівих задніх пасажирських дверей, 4-х отворів невизначеної форми та різного діаметру водійських дверей, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру даху, 1-го отвору невизначеної форми та діаметру переднього лівого крила.

Внаслідок вище вказаних дій потерпілий Степанечко О.Б. отримав тілесне ушкодження у вигляді вогнепального поранення голови, яке відноситься до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм безпеки для життя та від яких помер на місці скоєння злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр рф, здійснили підпал автомобіля марки «Toyota Land Cruiser Prado» реєстраційний номер АІ7788АО, в якому перебував труп потерпілого Степанченка О.Б.

Таким чином, Абатасв Тхаро Алімович обгрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Також 25.03.2022 близько 08 години, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Toyota Land Cruiser Prado» реєстраційний номер АІ 7788 АО, який рухався з метою евакуації в напрямку міста Житомир за кермом якого перебувала цивільна особа - Степанечко Олександр Богданович, 13.05.1976 року народження.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби та будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних

осіб, транспортних засобів від військових, маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Toyota Land Cruiser Prado» реєстраційний номер АІ 7788 АО є цивільним і в ньому перебуває цивільна особа, яка не бере безпосередньої участі у бойових діях, не становить законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несе їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45х39; АК-7,62х39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

У ході розстрілу з автоматичної зброї указаними військовослужбовцями з рф легкового автомобіля марки «Toyota Land Cruiser Prado» реєстраційний номер АІ7788АО транспортний засіб отримав ушкодження у вигляді 8-и отворів невизначеної форми та різного діаметру передніх правих пасажирських дверей, 5-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру задніх правих пасажирських дверей, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру лівого заднього крила, 9-ти отворів невизначеної форми та різного діаметру задніх дверей, 8-и отворів невизначеної форми та різного діаметру лівого заднього крила, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру лівих задніх пасажирських дверей, 4-х отворів невизначеної форми та різного діаметру водійських дверей, 3-х отворів невизначеної форми та різного діаметру криші, 1-го отвору невизначеної форми та діаметру переднього лівого крила.

Внаслідок вище вказаних дій потерпілий Степанечко О.Б. отримав тілесне ушкодження у вигляді вогнепального поранення голови, яке відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя та від якого помер на місці скоєння злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр рф здійснили підпал автомобіля марки «Toyota Land Cruiser Prado» реєстраційний номер АІ7788АО, в якому перебував труп потерпілого Степанченка О.Б., внаслідок чого заподіяли потерпілій Степанченко Оксані Вікторівні матеріальну шкоду на загальну суму 427710 гривень 00 копійки.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України

Продовжуючи свою злочинну діяльність, 25.03.2022 не раніше 09 години, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Mitsubishi Lancer 9» реєстраційний номер КА1054СВ, який рухався з метою евакуації з села Гурівщина Бучанського району Київської в напрямку міста Київ, у якому перебували цивільні особи – за кермом Сукманюк Віктор Євгенович 10.01.1969 року народження, та на передньому пасажирському сидінні Плющик Людмила Миколаївна, 31.03.1978 року народження.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби, будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Mitsubishi Lancer 9» реєстраційний номер КА1054СВ є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

У ході розстрілу з автоматичної зброї указаними військовослужбовцями з рф легкового автомобіля марки «Mitsubishi Lancer 9» реєстраційний номер КА1054СВ, транспортний засіб отримав ушкодження у вигляді 14-и наскрізних пошкоджень різної форми капоту, 1-го наскрізного пошкодження правої передньої стійки, 7-ми наскрізних пошкоджень різної форми правих передніх пасажирських дверях, 7-и наскрізних пошкоджень різної форми задньої частини кришки багажнику, 3-х наскрізних пошкоджень різної форми лівого заднього крила, 1-го наскрізного пошкодження даху, 3-х наскрізних пошкоджень різної форми лівого переднього крила.

Внаслідок вище вказаних дій потерпілий Сукманюк В.Є. отримав тілесне ушкодження у вигляді вогнепального наскрізного поранення голови, яке відноситься до тяжкого тілесного ушкодження за критерієм небезпеки для життя та від яких помер на місці вчинення злочину. Потерпіла Плющик Л.М. отримала тілесні ушкодження від яких померла на місці вчинення злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр рф здійснили підпал автомобіля марки «Mitsubishi Lancer 9» реєстраційний номер КА1054СВ, в якому перебували трупи потерпілого Сукманюка В.Є. та потерпілої Плющик Л.М.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством.

Крім того, 25.03.2022 не раніше 09 години, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, перебуваючи на своїх облаштованих позиціях на 27 км+ автодороги міжнародного значення міжнародного значення М-06 Київ-Чоп с. Мила Бучанського району Київської області в місці розташування автозаправних станцій «UPG», «Avantage 7» та «БРСМ», побачили автомобіль марки «Mitsubishi Lancer 9» реєстраційний номер КА1054СВ, який рухався з метою евакуації села Гурівщина Бучанського району Київської в напрямку міста Київ, у якому перебували цивільні особи – за кермом Сукманюк Віктор Євгенович 10.01.1969 року народження, та на передньому пасажирському сидінні Плющик Людмила Миколаївна, 31.03.1978 року народження.

Військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр, діючи в світлу пору доби, будучи забезпечені всіма необхідними засобами для ідентифікації цивільних осіб, транспортних засобів від військових та маючи можливість їх відрізнити візуально, переконавшись в тому що транспортний засіб марки «Mitsubishi Lancer 9» реєстраційний номер КА1054СВ є цивільним і в ньому перебувають цивільні особи, які не беруть безпосередньої участі у бойових діях, не становлять законну ціль нападу в умовах збройного конфлікту і не несуть їм будь-якої загрози, маючи можливість зупинити та перевірити транспортний засіб та осіб які в ньому перебувають, будучи об'єднаними єдиним умислом з Абатаєвим Т.А. та виконуючи його злочинний наказ, щодо здійснення розстрілів цивільного населення, грубо порушуючи норми міжнародного законодавства, в порушення вимоги ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 27, ст. 32 Женевської Конвенції (VI) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 43, 48, 50, 51, 52, ч. ч. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, здійснили напад - розстріл із стрілецької автоматичної зброї (АК-74 – 5,45x39; АК-7,62x39 та іншого наявного озброєння), вище вказаного транспортного засобу.

У ході розстрілу з автоматичної зброї указаними військовослужбовцями зс рф легкового автомобіля марки «Mitsubishi Lancer 9» реєстраційний номер КА1054СВ транспортний засіб отримав ушкодження у вигляді 14-и наскрізних пошкоджень різної форми капоту, 1-го наскрізного пошкодження правої передньої стійки, 7-ми наскрізних пошкоджень різної форми правих передніх пасажирських дверях, 7-и наскрізних пошкоджень різної форми задньої частини кришки

багажнику, 3-х наскрізних пошкоджень різної форми лівого заднього крила, 1-го наскрізного пошкодження даху, 3-х наскрізних пошкоджень різної форми лівого переднього крила.

Внаслідок вище вказаних дій потерпілий Сукманюк В.Є. отримав тілесне ушкодження у вигляді вогнепального наскрізного поранення голови, яке відноситься до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя та від яких помер на місці вчинення злочину. Потерпіла Плющик Л.М. отримала тілесні ушкодження від яких померла на місці вчинення злочину.

В подальшому з метою приховування своєї злочинної діяльності, військовослужбовці 2-го батальйону 5-го ОТБр рф здійснили підпал автомобіля марки «Mitsubishi Lancer 9» реєстраційний номер КА1054СВ, внаслідок чого заподіяли потерпілому Сукманюку Віталію Вікторовичу матеріальну шкоду на загальну суму 148030 гривень 00 копійки.

Таким чином, Абатаєв Тхаро Алімович обгрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у віданні наказу на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України

Начальник відділу слідчого управління
ГУ НП в АР Крим та м. Севастополі
підполковник поліції

Сергій СУШКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор другого відділу управління
процесуального керівництва та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Назар СТЕПАНЧАК

22» 09 2023

Про процесуальні права підозрюваного
Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України
(Підозрюваний, обвинувачений)

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять тасмницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені

Підозрюваний:

_____ (підпис)

_____ (ПІБ)

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2023 року.

Пам'ятку вручив:

Начальник відділу слідчого управління

ГУ НП в АР Крим та м. Севастополі

підполковник поліції

Сергій СУШКО